

Sygn. akt I C 203/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Joanna Antoniszyn

po rozpoznaniu w dniu 07 listopada 2016 roku w Dzierżoniowie

sprawy z powództwa **Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.**

przeciwko **A. P.**

o zapłatę kwoty 21 547,18 zł

I/ zasądza od pozwanej **A. P.** na rzecz strony powodowej **Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.** kwotę **21 547,18 zł** (dwadzieścia jeden tysięcy pięćset czterdzieści siedem złotych osiemnaście groszy) z odsetkami:

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego od kwoty 21 079,66 zł od dnia 08 kwietnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego, nie wyższych niż odsetki maksymalne za opóźnienie, od kwoty 21 079,66 zł od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 07 listopada 2016 roku,

- ustawowymi od kwoty 463,32 zł od dnia 30 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,

- ustawowymi za opóźnienie od kwoty 463,32 zł od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia 07 listopada 2016 roku;

II/ zasądzone w punkcie I wyroku świadczenie pieniężne rozkłada na raty w wysokości po 532,45 zł (pięćset trzydzieści dwa złote czterdzieści pięć groszy) miesięcznie, za wyjątkiem ostatniej raty w wysokości 249,18 zł (dwieście czterdzieści dziewięć złotych osiemnaście groszy), płatne poczynając od daty uprawomocnienia się wyroku, do dnia 15. każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

III/ zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę **5 895 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV/ przyznaje ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie na rzecz radcy prawnej A. M. z Kancelarii Radcy Prawnego w D. kwotę **5 904 zł** tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanej z urzędu.

Sygn. akt I C 203/16

UZASADNIENIE

Strona powodowa Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym

i orzeczenie, aby pozwana A. P. zapłaciła kwotę 21 547,18 zł, na którą składają się następujące kwoty: 21 079,66 zł z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 08.04.2015 r. do dnia zapłaty, według zmiennej stopy procentowej w

wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP, 463,32 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i 4,20 zł tytułem kosztów bankowych. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów przewidywanej pobranej od uiszczonych opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na uzasadnienie pozwu podała, że pozwana zawarła w dniu 27.06.2013 r.

z powodowym Bankiem umowę kredytu bankowego nr (...), na podstawie której otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, zobowiązując się jednocześnie do jej zwrotu na warunkach ściśle określonych w umowie. Pozwana jednak nie wywiązała się

z przyjętego na siebie zobowiązania, wobec czego Bank wypowiedział przedmiotową umowę, a niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Z tego tytułu powstało zadłużenie, które znajduje odzwierciedlenie w treści ksiąg rachunkowych Banku. Dalej strona powodowa podała, że

z dniem 08.04.2015 r. roszczenie stało się wymagalne. W celu zaś polubownego zakończenia sporu pismem z dnia 29.04.2015 r. wezwała pozwaną do spłaty zadłużenia. Pomimo wezwania do dzisiaj pozwana nie uiściła na jej rzecz należności wynikających z wyżej wskazanej umowy oraz należnych odsetek. Ponieważ pozwana do dnia wytoczenia powództwa nie spłaciła zobowiązania, powództwo to jest w pełni konieczne i uzasadnione.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 14 stycznia

2016 r. stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazano sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

W piśmie procesowym z dnia 24 lutego 2016 r. uzupełniającym braki formalne pozwu strona powodowa wniosła o dopuszczenie dowodów: z umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 27 czerwca 2013 r. (wraz z załącznikiem - harmonogramem spłat kredytu), zawartej pomiędzy nią a pozwaną, na okoliczność istnienia stosunku zobowiązaniowego, praw i obowiązków wynikających z umowy, zasad oprocentowania, wysokości oprocentowania kredytu przeterminowanego, terminu płatności

i wysokości poszczególnych rat kredytowych, a także z wypowiedzenia umowy, na okoliczność wypowiedzenia umowy o kredyt gotówkowy i postawienia wierzytelności

w stan natychmiastowej wymagalności po upływie okresu wypowiedzenia. Wskazała, że przedłożenie tych dokumentów ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, bowiem stanowią one dodatkowe dowody na zasadność jej roszczenia. Dodatkowo wskazała, iż przeprowadzenie ww. dowodów nie spowoduje zwłoki

w rozpoznaniu sprawy.

Z kolei w piśmie procesowym z dnia 30 marca 2016 r. strona powodowa, podtrzymując żądanie i argumentację zawartą w pozwie wskazała, że wystawiając wyciąg

z ksiąg rachunkowych Banku omyłkowo wskazała w nim błędny zakres dat, w jakim naliczone zostały odsetki umowne w kwocie 463,32 zł. Tym samym wniosła o pominięcie wniosku o przyjęcie w poczet materiału dowodowego dowodu prywatnego w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych Banku przedłożonego wraz z pismem z dnia 24 lutego 2016 r.

i zastąpienie go wyciągiem sprostowanym co do prawidłowego okresu naliczania odsetek umownych.

Na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016 r. pełnomocnik pozwanej u urzędu

z ostrożności procesowej wniosła o oddalenie powództwa w całości, kwestionując zasadność dochodzonego przez stronę powodową roszczenia, wysokość oraz sposób wyliczenia żądania strony powodowej, prawidłowość czynności podjętych przez Bank, tj. skuteczności wypowiedzenia umowy kredytowej i wezwania pozwanej do zapłaty. W przypadku zaś nieuznania tych zarzutów, powołując się na art. 320 k.p.c., wniosła o ewentualne rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty z uwagi na dramatyczną sytuację finansową i rodzinną pozwanej.

Na rozprawie w dniu 28 września 2016 r. pełnomocnik pozwanej, podtrzymując wniosek o rozłożenie na raty należności dochodzonej pozwem, zaproponowała, by były to raty odpowiadające wysokości raty spłaty kredytu zaciągniętego przez pozwaną, czyli 532,45 zł. Dodatkowo dodała, że pozwana utrzymuje się tylko ze świadczenia 500+ w kwocie 1 000 zł miesięcznie, które to świadczenie nie podlega egzekucji, ale gotowa jest ona spłacać należność dochodzoną pozwem w zaproponowanych przez siebie ratach.

W piśmie procesowym z dnia 07 października 2016 r. strona powodowa nie wyraziła zgody na zaproponowane przez pozwaną raty. Jednocześnie zmodyfikowała pierwotne żądanie pozwu w zakresie roszczenia odsetkowego, w związku ze zmianami przepisów prawa materialnego już po złożeniu pozwu, podając, że dochodzi należności

w wysokości 21547,18 zł na którą składają się:

- kapitał w kwocie 21 079,66 zł z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 8 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. według zmiennej stopy procentowej w wysokości czterokrotności stopy oprocentowania kredytu lombardowego NBP, natomiast od dnia

1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty z odsetkami umownymi za opóźnienie (art. 481 k.c.), w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, nie wyższych niż odsetki maksymalne za opóźnienie;

- kwota 463,32 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału (naliczanych od dnia 26 lipca 2014 r. do dnia 13 marca 2014 r.) z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- kwota 4,20 zł tytułem kosztów bankowych, tj. wezwań i upomnień, naliczanych zgodnie z obowiązującą taryfą opłat i prowizji Banku, minimalnych wymaganych wpływów miesięcznych określonych w umowie oraz kosztów upomnień wysłanych

z windykacji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana A. P. zawarła w dniu 27 czerwca 2013 r. ze stroną powodową Bankiem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę o kredyt gotówkowy nr (...), na podstawie której Bank udzielił jej kredytu w całkowitej kwocie 24 409,80 zł do dnia 26 czerwca 2019 r., zaś pozwana zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach ściśle określonych w umowie.

Dowód: odpis umowy o kredyt gotówkowy nr (...) z dnia 27 czerwca 2013 roku wraz harmonogramem spłat i oświadczeniem kredytobiorcy o poddaniu się egzekucji bankowej.

Ponieważ pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania, strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę, wzywając pozwaną do spłaty całej wierzytelności Banku w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wypowiedzenia.

Dowód: odpis wypowiedzenia umowy z dnia 24 listopada 2014 roku.

W celu zaś polubownego zakończenia sporu pismem z dnia 29 kwietnia 2015 r. wezwała pozwaną do spłaty zadłużenia. Pomimo wezwania do dzisiaj pozwana nie uiściła na jej rzecz należności wynikających z wyżej wskazanej umowy oraz należnych odsetek.

Dowód: odpis wezwania do dobrowolnej spłaty zadłużenia z dnia 29 kwietnia 2015 roku.

Powstałe zadłużenie znajduje odzwierciedlenie w treści ksiąg rachunkowych Banku.

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych Banku na dzień 09 grudnia 2015 roku nr (...).

Pozwana przebywa obecnie na urlopie wychowawczym bezpłatnym. Utrzymuje się tylko ze świadczenia 500+ w kwocie 1 000 zł miesięcznie. Mieszka razem z ojcem, który pobiera emeryturę w wysokości około 1 700 zł miesięcznie, z którym prowadzi wspólne gospodarstwo domowe i który pomaga jej finansowo, między innymi spłaca za nią raty jednego z innych kredytów zaciągniętych przez pozwaną w wysokości około 150 zł miesięcznie.

Gotowa jest spłacać należność dochodzoną pozwem w ratach odpowiadających wysokości raty spłaty kredytu zaciągniętego przez nią u strony powodowej, czyli 532,45 zł miesięcznie.

Dowód: przesłuchanie pozwanej.

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranych w sprawie dowodów powództwo jest zasadne w całości.

Wprawdzie pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika na pierwszej rozprawie zakwestionowała zasadność dochodzonego przez stronę powodową roszczenia, wysokość oraz sposób wyliczenia żądania strony powodowej, prawidłowość czynności podjętych przez Bank, to jest skuteczności wypowiedzenia umowy kredytowej i wezwania jej do zapłaty, w istocie jednak nie przedstawiła żadnych dowodów na uzasadnienie tych zarzutów. Powołując się na art. 320 k.p.c. wniosła natomiast o ewentualne rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty z uwagi na swoją dramatyczną sytuację finansową

i rodzinną.

Według natomiast powołanego przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach

o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia – wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia. Cytowany przepis wprowadza szczególną zasadę wyrokowania dotyczącą przedmiotu orzekania, dając sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest przy tym możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny, spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Wskazane uprawnienie sądu ma także na celu uchronienie dłużnika od postępowania egzekucyjnego

i umożliwienie mu wykonania wyroku w sposób dobrowolny (M. J., [w:]

T. E., J. G., M. J., Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, tom 1, W. 2002, s. 609).

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że pozwana uzyskuje dochód wynoszący 1 000 zł miesięcznie, nie ma żadnego majątku, a przy tym ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci. W takiej sytuacji majątkowej pozwana nie jest

w stanie jednorazowo spłacić całego zadłużenia objętego niniejszym postępowaniem i w ocenie Sądu uzasadnia to rozłożenie tego świadczenia na raty. Sąd przyjął przy tym, że odpowiednie będą raty w zaproponowanej przez pozwaną wysokości po 532,45 zł miesięcznie, gdyż odpowiadają one możliwościom finansowym pozwanej, a jednocześnie zapewniają w miarę szybkie spłacenie całego zadłużenia. Z tego względu Sąd zasądzone świadczenie pieniężne rozłożył na 40 miesięcznych rat w tej wysokości, zaś ostatnią ratę określił w wysokości 249,18 zł, płatnych do 15. dnia każdego miesiąca, począwszy od daty uprawomocnienia się wyroku.

Rozkładając z mocy przepisu art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie pieniężne na raty, sąd nie mógł jednak odmówić przyznania stronie powodowej żądanych odsetek. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61). Z tych względów Sąd przyznał odsetki jedynie od dat wskazanych przez stronę powodową do dnia wyrokowania oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w razie zwłoki

w płatności poszczególnych rat.

Mając powyższe na względzie, na podstawie przytoczonych przepisów, orzeczono jak w punktach I i II wyroku.

W niniejszej sprawie żądanie strony powodowej zostało uwzględnione w całości, co oznacza, iż zgodnie z przepisem art. 98 § 1 k.p.c. pozwana jest zobowiązana do zwrotu stronie powodowej poniesionych przez nią kosztów procesu. Według zaś przepisów art. 98

§ 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W świetle wskazanych przepisów do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: opłatę od pozwu w kwocie 1 078 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 4 800 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz. U. z 2015 r., poz. 1804) i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł, co daje łącznie kwotę 5 895 zł.

Wprawdzie przepis art. 102 k.p.c. stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, jednak w rozpoznawanej sprawie pozwana reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika wniosła jedynie o rozłożenie należnego stronie powodowej świadczenia na raty, natomiast nie wniosła o nieobciążanie jej kosztami procesu. W tych okolicznościach, nawet jeżeli obciążenie pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu dodatkowo pogarszałoby jej sytuację materialną, Sąd nie mógł zastosować w stosunku do niej dobrodziejstwa wynikającego z powołanego przepisu art. 102 k.p.c.

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w punkcie III wyroku.

Orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej (punkt IV wyroku) znajduje oparcie w przepisie § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października

2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1805), które stanowią, iż koszty nieopłaconej pomocy prawnej ponoszone przez Skarb Państwa obejmują: opłatę ustaloną zgodnie z przepisami rozporządzenia oraz niezbędne, udokumentowane wydatki radcy prawnego. Z kolei, zgodnie z § 8 pkt 5 powołanego rozporządzenia, za prowadzenie przedmiotowej sprawy przysługiwało radcy prawnemu wynagrodzenie w kwocie 4 800 zł, powiększone o stawkę VAT wynoszącą 23%, czyli o kwotę 1 104 zł, co daje łącznie kwotę 5 904 zł.